

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru România:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popililor Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poșta și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numele singuratică a 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Demascați.

Nu mai au nici o șifală guvernării nostri. Nu mai au nici un simț de pudor, nici o genare, nici o considerație de judecata oamenilor și a lumii.

Respectul legilor — de mult l-au pierdut cu desăvîrșire.

Constituțiunea — de mult nu mai există pentru ei, decât pe hârtie. Acolo poate sta, întreagă, neatinsă, observată *ad litteram* — pentru cei ce vor să o cetească.

Dar valoarea ei obligatorie? Asta a încetat să mai existe pentru dl prim-șovinist, baronul Bánffy și ceata lui.

Intemeiat pe forța baionetelor și a banilor, el se ține că stă neclintit, și de aceea bruschează, cu cea mai mare cin-știți cari mai au „naivitatea”, — după conceptele lui de pașă — se mai țină la drept și dreptate, la constituțiune și la legi.

Temerea de D-zeu, temerea de judecata lumii civilizate, temerea de judecata istoriei, care va avea să-și înfîneze memoria pentru toate volcanele comise, — toate acestea au dispărut cu desăvîrșire dinaintea acestui despot al țării, și încrezut în milioanele cu care a cumpărat voturile parlamentului, el, dimpreună cu toți colegii sei de „principii” — își joacă mîndrele în cel mai nedemn și mai provocător chip.

Până aci mai afectau, cel puțin, oarecare liberalism. Acum se dau înșiși pe față, ca cei mai negri și respingători reacționari, despoți și șovinisti.

Să reprimăm numai la cele câteva zile din urmă.

Ministrul de interne Perczel, faimosul Hohn-Perczel, a spus în plin parlament, ca dreptul de înțînire și asociare nu se poate codifica, și nu se poate codifica, fiindcă asta s'ar opune intereselor naționale maghiare, ideii de stat maghiar.

Și a spus-o fără se roșeașcă!

Zilele trecute directorul poștelor din Peste publică prin toate ziarele din țară și străinătate o declarație, susținând, că nu există un *cabinet negru*, și că postea statului nu se deosebește la rolul infam de „spitzli” de infașor al secretului epistolar.

Nu-i vorbă! Desmintirea aceasta nu putea decât să ne întărească, și mai mult în credința noastră fermă, în convingerea noastră, probată prin atîtea experiențe, că există de fapt cel mai negru „cabinet negru”. Dar prin ea se susține, că de câte ori măcar ochii lumii, vaza aceste necurătate pîrî.

A venit însă ministrul justiției, în-justul domn Erdélyi S., ca printr-o ordinațiune oficioasă să institue *palam* et publice, la lumina zilei în fața lumii un „cabinet negru” oficios.

Unde astfel se institue *cabinetul negru*, din oficiu, impus și public, se poate să nu existe cabinetul negru secret, cu menirea infamă de a sparge scrisorile private și a afla toate secretele cetățenilor?

Se tot laudau până acum cu *legea de naționalități*, cea mai „liberală” lege din lume, care garantează naționalităților toate drepturile și libertățile posibile și imposibile... Cine nu știe tiradele ce se debatau în presa străină pe această temă-cliseu a „liberalismului” maghiar? Ei bine, acum nu mai țin nici la acest vîl, de altfel destul de străveziu, ci o spun ei, în plinul parlamentului lor, că legea de naționalități mai există numai — pe hârtie.

Mai resta șovinismul, — vechia virtute liberală maghiară, expresiunea cea mai cuprinzătoare a politicii ungurești. S'au lăpădat de ea în tot decursul timpului, și se jurau pe cer și pe stele, pe Arpád și pe Kossuth, și pe tot ce îi e scump unui suflet maghiar, că *șovinisti* nu sînt.

Acum gura păcătoșului a spus adevărul. Bánffy-pașa a mărturisit-o în plin parlament, între aplauzele și sberburile de „ejen” ale mamelucilor sei, că el e *șovinist* de pur sînge și că de 25 ani face politica cea mai *șovinistă*.

Și a spus-o cu mîndrie, cu fală și emfază, fără a roși măcar în față.

Eată-i deci demascați, în toată nuditatea brutalității și volcanelor lor, cu care dețin stăpînirea și cîrmuirea acestei țări!

Astfel de demascări proprii fac numai desperații, numai cei ce-și presimțesc sfîrșitul.

Demascându-se, ei își spovedesc păcatele, ce au ascuns de atîta timp.

Semn că li-se apropie obșteșul sfîrșit....

civiltudinile istorice într-o situație desul de heterogenă pentru a permite oarecare variație a vieții noastre culturale, chiar în ceea ce privește ritmul relevant mai sus.

Tocmai în momentul, cînd dincoace de Carpați par a fi sleit puterile literare după producerea relativ mare din anii 1870—1890, Românii de dincolo primesc impulsul de la noi și continuă ei înșiși mișcarea. Poezia li-se trezește „din somnul cel de moarte”, în care o adănciseră cenzura etimologismului dela Blaj și pătura groasă a germanismelor, amăn-đul dușmanele limbii poporale. Deșteptată poate prin direcția critică a „Convorbirilor” și, în urma ei, prin discuțiile aprinse în societatea universitară „România-Jună” din Viena, solicitată apoi prin propaganda literară a „Tribunei” dela Sibiu (un merit al dlui Slavici, care va îmbilăni întru cîțva judecata oamenilor nepărtinitori asupra agitărei politice din Transilvania), înfrîntă prin puternica influență a poeziei lui Eminescu: tinerimea română de peste Carpați se înfîțișează deodată cu deplina aptitudine de a simți și de a înțînă frumosl în formele literare, deocamdată în poezia lirică, în balade și în nuvele.

Cea dintîi surprindere la această privință a adus-o poezia d-șoarei Lucreția Suciu (astăzi d-na Roudow), publicată într-o broșură dela 1889. E atîta adevăr al simțirilor în unele din ele și pe alocurea atîta naturalism sîmîn pînă aproape de atîta naturalism, încît mîca broșură dela 1889, cu toate defectele ei, merită să fie considerată ca primul simptom al renașterii, de care vorbim.

Sibiu, 30 Martie a.

Maurovich. Toate foile au anunțat dispariția fără urmă a unui domn Maurovich, directorul bunurilor erariale dela Făgăraș. Era bătrîn la ochi, că campania aceasta venia pornită de către chiar cercurile oficioase și minată cu mare aparat în toată presa guvernamentală. Casul e cu atît mai rar, că curentarea acestui consilier ministerial se începea de resort, în monitorul oficial al ministrului de chior, cu toată că nu prea este obiceiul sistemului dominant a desvîl pe cei păcătoși — dacă stau în slujba guvernului.

Dovezi sînt cu droaia, și e destul să amintim numai pe Bokross, Pulszky, Tarnoczy, Szalavszky, etc. etc....

Cum se face dar de dintr'odată guvernul devine așa de simțitor, așa de neîmpăcat dușman al păcătoșilor...? E un fel de enigmă aceasta. Dar ea se deslege. E în joc — chestia naționalităților!

Curios, dar adevărat. Nîse comunică anume din Făgăraș, că Maurovich e departe de a fi așa de mare criminal cum e descris. O fi adevăr el scîderi și greșeli, căci e un om nenorocit în viața sa familiară. Dar adevărată crimă, ce nu s'o pot ierta guvernării noastre e, că Maurovich nu e și nu a fost nici-decum *șovinist*, ci din contră a arătat multă bunăvoință către Români. Mulți țărani români din jurul Făgărașului îi sînt recunoscători.

Eată enigma! Dacă ar fi fost Maurovich *șovinist*, cum se laudă Bánffy, că e, atunci i-s'ar fi zis și lui ca tuturor Bokrossilor: „Mari sînt crimele tale, dar este mai mare șovinismul tîu și de aceea toate i-s'e iartă.”

Oficioasele ungurești. Ungurii ecrîșă oficioasele și foile lor din nou scriu fantasil. Scriu adică, că Românii cu prilejul jubileului de 50 de ani vor să țină la 3/15 Maiu la Blaj o mare adunare — în amintirea măreței adunări dela 48. Dar nici Săculi nu se vor lîsa mai pe jos, ci ca să demonstreze în contra noastră vor ține și ei o mare adunare la Agyagfalva, în 16 Oct. a. c. Parcă pe noi ne-ar interesa adunările lor.

Dar ceva carios și semnificativ întrevine. De abia se pune în circulație această vîre, patentată de *Jesszenszky*, și eată oficioșul organ *Bud. Corr.* vine să o desmîntă.

Bud. Corr. zice, că nici Românii, nici Săculii n'au de gînd să țină adunări, că „corespondențele locale” înscind numai pentru senzație „cele mai aventuroase și absurde” și iri asupra mișcării Românilor. Continuă apoi astfel:

„Presa naționalităților a considerat aceste faime ca provocăție și a căutat să le ex-

ploteze pentru scopurile sale proprii. Pe cît de corect și de salutar este dacă presa maghiară și informațiunile conformă adevărului exercită control în mișcarea naționalităților, pe atît de păgubitor și de periculos este, dacă prin răspîndirea de faime aventuroase și nebasate, se dă nu numai presei naționalităților materie de a ști, ci totodată se agită fără folos opiniunea publică, conturbându-se *paenica conviețuire cu naționalitățile și bunele raporturi cu ele*.”

Întru-cît „desmîntirea” oficioasă e sau nu întemeiată, și întru-cît ea are un rost — nu ne privește.

Sîntem deja obișnuți a nu da nici un crezîmînt, nici informațiunilor, nici desmîntirilor oficioaselor ungurești.

Bud. Corr. însă se pare foarte naivă dacă crede, că numai astfel de scornituri ale lui *Jesszenszky* turbură „paciencia conviețuire și bunele raporturi” cu naționalitățile.

Dacă s'au săturat cercurile oficioase de minciunile presei guvernului, ar trebui să se sature și de minciunile, fărădelegile și volnicile guvernului însuși!

Gendarmii — în Sinod!

O nouă și revoltătoare veste au comis gendarmii ungurești, aici s'bir creați după chipul și asemînarea prim-șovinistului Bánffy-Dezso, actualul pașă dela Buda.

Gendarmii au intrat în sinod, au disolvat adunarea preoților și le-au confiscat toate actele.

Eată ce ni-se scrie:

Hondol, 28 Martie n.

Pe ieri, Duminecă, a fost convocat aici sinodul protopresbiterial al tractului Geoagiu.

La orele 2 d. a. s'a început sinodul în sala școlii noastre.

Peste 1/2 de oră 4 gendarmi, în frunte cu sergentul Nagy Sándor, din Harau, năvălesc în sală, însoțiți de primarul comunal Segesvári János și notarul Marschalkó István, — și disolvă adunarea preoților, — motiv, că nu ar fi înștiințată la autoritățile politice.

Totodată gendarmii confiscă toate actele oficioase ce se află pe masa presidială.

Interpeleți asupra volniciei, gendarmii spun, că au ordin dela vicecomitetul, de a lua în sechela ordinul.

transfigurază pe cei pîrîunți de sînțiența forme, precum a transfigurat pe Eminescu în epoca sa de maturitate.

Pe o treaptă mult mai jos, dar totuși pe una din treptele care duc la înălțimile artei, înălțimile prin care Românii din Bînat talentului unui eld tinîr, mort și el cu zile ca Popovici, de abia eșit din copilărie, neavînd timp să se formeze, rămas aproape necunoscut, dar meritînd să fie cunoscut; căci în felurile și desordonatele încercări spre care l-a împins goana febrilă de arte, este una care — deși prea puțin dezvoltată, de abia indicată de el — introduce un element nou în mișcarea noastră literară: poezia dialectală.

Tînărul, de care vorbim, este Victor Vlad, ascuns în foiletoanele cîtorva ziare de peste Carpați sub pseudonimul Delamarina. Născut la 31 August 1870 în Sătmic lângă Lugoj, unde tatăl se arăta pe atunci „solgăbieru”, crescut de o mamă inteligentă, Victor Vlad studiază în gimnaziul din Lugoj pînă la clasa a 4-a, din care este eliminat, fiindcă așezat pe tablă o cîcoră națională cu inscripția „Încearcă România” — era de 14 ani! Atunci vine la unchiul seau Dr. C. Rădulescu la București, care îl așează dela început la liceul sf. Sava, apoi în școlile militare din Craiova, Iași și București, de unde tînărul eșe cu gradul de sublocotenent, trece la marină și la 1 Aprilie 1895 înaintea lui locotenent. Pe bicaul „Mircea” își face primele exerciții navale în Marea-Neagră, călătorește cu încredințatul „Elisabeta” prin Bosfor, în Grecia, spre

Agitația în întreg jurul e mare. S'a făcut raport la consistorul din Sibiu, cerînd sechela în contra acțiunii ne mai pomenite brutalități.

Românii din Dacia Traiană

Alfred Rambaud, profesor la Academia franceză, profesor la facultatea de litere din Paris, actualmente ministru de Instrucție în

VI. (Urmare).

Întrearea din nou a Românilor în familia latină. — Unirea cu Roma și Inocenție Micul. — Petru Aron. — George Șincăi. — Petru Maior. — Samuel Micul. —

După zece secole de slavism, după două de grecism, cultura națională trebuia să-și aibă rîndul seau. În vremurile trecute, din cînd în cînd se vedea lucrurile raze înaintea mîgătoare ale acestui răsărit.

În secolul al 17-lea Teodosie, Metropolitul Valahiei, român de neam, îndrăznî pentru prima oară să întrebînzeze în ritual limba națională, alungînd slavona. Din elipa aceea, după-cum metropolitii erau Greci sau Români de neam, ritualul era grec sau român. În a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, se pare că ar predominat limba grecească. Limba română, sîracă, incultă, avînd dreptă cronică, nu putea fi în stare de a lupta contra bogăției și mlădiei limbii elene. Era neapărată nevoie pentru ea de a veni în atingere cu limba mamă, latina și cu limbile satorii. Dintre aceste limbi însă, care era limba cea mai glorioasă în acel moment, aceea care se impusese în diplomației, aceea care era în toată strălucirea și măreția ei literară, aceea care și în afară de Franța o înveta ca pe o a doua limbă mamă tot europeanul, fie de rînge german sau slav? Ea a fost întrebîntă mai înainte ca limbă diplomatică de Dragomani greci la Poartă, cari părăsind limba italiană înveta franceza. Ori, cei cari au adus în România limba lui Racine n'au fost decât un Marvorcez de Ghic, un Calimah, care luseră Francezii pe lângă dîșii, și aceștia se înmulțiră în principate mai cît și în Rusia, servind mai cu seamă ca secretari sau ca profesori. Și pîr seară pînă azezi numele unora dintre. Cei cari au făcut astfel cucerirea pacifică a Românilor, pregătind intrarea lor triumfală în marea familie latină.

Așa au fost în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea: De la Roche, Nagny, Tissan-

Crimea, la Odessa, apoi în Marea-Mediterană și Adriatică, la Tarent și la Veneția. Dar bolnav de piept, precum devenise, începe, — prea tîrziu — să-și caute de sănătate, se duce la Würshofen, la Abbazia, la Meran. Simțînd că i-se apropie sfîrșitul, grăbește înapoi spre locul nașterii (Aprilie 1896), stîrnu de mai să se fie dus afară la pustă în satul Herănduș lângă Sătmic, unde mai trăgea 5 zile întins pe prisma casei, privind cu neșat peste păduricea de abia înverzită din lunca învecinată. La 3 Maiu de dimineață se stînge în brațele mamei, avînd în ochi ca ultimă icoană întinderea nesfîrșită a câmpiei cu linia pierdută spre orizont.

A doua zi e înmormîntat în Lugoj. Bătrînii din sate îl urmează pînă în oraș, alături de tinerii ciobani, prieteni ai lui din copilărie. Ear în Lugoj orășenii toți însoțesc cortegiul, oficerii cu panglicile naționale nu se sfîșe de coroane unguri dela cele două casarmă de honvezi, trec și pe dinaintea gimnaziului, de unde elevul fuse alungat; și sînt împăcate pe moartea lui cîmărit. Moartea împăcase toate.

Și nu e de mirat acest alai neobișnuit. Ori-ce talent, fie cît de rudimentar, a fost un foc de lumină pretutîndea, pe unde a trecut. În marea economie a naturii, inteligența viea e un ferment, care lucrează cu atît mai puternic, cu cît e mai rar. Din prima copilărie, printr-o căntărie din gîrnasiu, micul elev avea prieteni entusiști, cari se înăpăteau de naivile manifestări ale spiritului seau inventiv. Ei le cetia povești, le ex-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

În memoria unui poet bănățean

— Victor Vlad (Delamarina) —

doresc

T. Mateescu.

De cînd s'au dus Creangă, Eminescu și Alexandri, literatura lîncezește la noi. Ca e drept, cercetări istorice, filologice și din științele fizice se mai fac, dar poezia, nuvela, comedia dispar. Caragiale, Delavrancea, I. Negruzzi nu mai scriu decât articole de ziar, Naum a îmbătrînit în Academie, Vlăduț de abia s'a descurcat din „vieța”, talentul lui Brătescu-Voinești a amorțit, singur neobositul Duiliu Zamfirescu repercută în romane și poezii străștite din țeara frumozelor arte unde trăiește.

În curiosul ritm de urcare și coborîre, prin care se manifestă la popoare mișcarea artistică, ca și cea religioasă, societatea română cu micul ei interes literar, a ajuns astăzi mai jos de nivelul mijlociu, e în *cadente domo*, cum se zicea în astrologia medievală.

Dacă neamul românesc ar fi mărginit la cifra de 5 sau 6 milioane, precum e cel ungurec, o asemenea stare ne-ar apăsa ca o fatalitate fără speranță îndreptărei în număr. Din norocire, noi sîntem mult mai numeroși, și în această hotărîtoare diferență cantitativă cîteva alte milioane de Români sînt prin vi-

dier, Durosey, Martinot, Clémareon, Jacques Ledoux, cei doi Trécourt, Laurerçon, Récondon, Mondovillier, Cadot de Lille și câți alții! Un Gaspari Bellaval ajunge ministru al afacerilor străine în Valahia. Cucoanele cele mari se mândreau de a ști francezește; ele cetiau romanele noastre. În curând încep exodul nesfârșit al tinerilor români spre școalele din Paris, de unde ei aduc cu dîșii pe țermurile Dunărei schitatele neo-latine.

Alături de această mișcare franceză din principate, o mișcare proprie românească începe în Ardeal. După gonirea Turcilor, Transilvania fiind mai la îndepărtare de nașterii, decât România dunăreană, devine adevăratul focar al culturii naționale. Începutul a fost făcut, sub împărăteasa Maria Teresia, de episcopul Inocențiu Micu. El făcuse (?) uniunea cu Roma mai mult pentru a pregăti intrarea Românilor în drepturile politice.

Ear' dacă egoismul trufăș al celor „trei națiuni privilegiate” îl împiedecă a-și ajunge scopul, dacă n'a lipsit mult ca să fie aruncat pe fereastră din sala unde se ținea dieta Transilvaniei, și dacă Românii uniți nu încetară a fi tot atât de persecutați ca și Românii ortodoci, această apropiere cu Roma cel puțin nu fu fără folos pentru desrobirea lor intelectuală.

Micu se folosi de această pentru a obține trimiterea la Roma a mai multor tineri români, la Roma, unde se înalță columna lui Traian, „și unde mormintele străbunilor vorbesc încă de curaj și de virtute”. Dintr-un tineri român venit din cetatea eternă se alcătuiește o școală într-adevăr națională, la început cu Petru Aron, mai târziu metropolit al Transilvaniei, întemeietorul școlii române din Blaj. Apoi Samuil Micu, nepotul episcopului Inocențiu, profesor la această școală luă hotărârea de a scrie românește cu litere latine, și în această limbă astfel curățită făcî *Istoria Românilor din Ardeal și Istoria Românilor din Moldova-Valahia*. G. Șincai urmărește aceeași țintă, scrie un tratat de ortografie română și întocmește o istorie a neamului său, începînd dela originea dacică, carte a cărei tipărire fu împiedecată de autoritățile maghiare, judecându-se *opus igne auctorem patibulo dignum*. În fine Petru Maior, alt istoric al origini române, merse până acolo în neclintitul său patriotism, încât nici nu voi să audă măcar că poporul se ar fi fost vre-odată învins de alte popoare.

Astfel, din acest mănunchiu de oameni harnici căror patria română le datorește tot atât cât se datorește eroilor din războaiele sfinte de odinioară, se arată în Ardeal într-o trinitate liberatoare, aceste trei nume: *Samuil Micu, George Șincai, Petru Maior*. La această trinitate răspunde o alta din România dunăreană *George Landr, George Asachi, Eliade*. În 1816 George Lazar veni din Transilvania la București și în ruinele mitocului dela Sf. Sava, începînd în limba națională a preda cursuri de matematică, de filologie și în fine de istorie. El a fost supranumit „părintele renașterii naționale române”. Între școlari au fost poetul Eliade Rădulescu, G. Asachi și alți patrioți.

Din acestia, precum și din cei cari primiseră o educație franceză, se formă grupul care mai târziu trebuia să întocmească programul revendicărilor dela 1848. (Va urma).

plica istoriei, le alcătuia reprezentări teatrale cu fantasia lui de copil, le făcea și desemnuri, căci și pentru pictură avea talent; călătoriile lui de mai târziu sînt ilustrate cu aquarele, câteva din schițele lui colorate au fost expuse la vitrinele din București, una este astăzi în posesia Doctorului Leonte.

Dar' firește, prea scurtă 'i-a fost viața, și în scurtimea ei sbrucimată, prea a fost el aruncat dintr'un cerc de viață în altul și prea a fost înepedecat de suferința fizică, pentru a ne fi lăsat o operă de trainică valoare. A încercat multe și de toate. A tradus monologul comic „Pentru ce mă 'nșor”, a localizat comedile „Pe la miezul nopții”, „Lacheul pedagog”, „Gusturile nu se discută”, „Pacienta” — lucrări juvenile fără însemnătate. Când a călătorit ca oficer de marină (călător, precum era, a tradus și cele 80 de zile în jurul lumii ale lui d'Ennery și Jules Verne), și-a descris impresiile fugitive și le-a publicat în foiletonul „Dreptății” din Timișoara și în „Familia” din Oradea-Mare. Reproducăm și noi mai jos începutul acestor descrieri, interesante cel puțin pentru terminologia de abia înființatei marine române. Dealiminteri descrierile nu sînt destul de caracteristice pentru niște locuri așa de mult cîntate de alții. Ce era să ne mai spuie începutul Delamarina despre Bosfor, despre coasta Crimeei, despre Veneția! Cu insuficiența sa culturală din câteva clase gimnaziale și din școalele noastre militare (la Odessa ne vorbește de Richelieu cel cu statua, dar' nu știe bine cine era și nu caută să afle, deși era ușor de aflat), Delamarina ne interesează în toate aceste încercări numai prin activita-

1848.

Cronica anului.

Cluj, 30 Martie.

Comitele N. Teleki, cărmuitorul districtului Chior demisionă. Prim-ministrul Batthyány în considerarea unor împrejurări fatale fără a mai aștepta uniunea cu Ungaria, șterse robotele și în acest district. Guvernul Transilvaniei a protestat azi.

Alud, 30 Martie.

Adunarea marcală, ținută în biserica ungurească emise o deputație către guvernatorul țerei, ca să convoace îndată dieta Transilvaniei, căci de nu acest comitat se declară rupt de Transilvania și trimite deputații în dieta Ungariei.

Brașov, 30 Martie.

„Sieb. Wochenblatt” scrie: „Patentul dela 14 Martie, prin care M. Sa c. r. a dat libertatea de presă tuturor țărilor vastului său imperiu, a făcut și asupra cetățenilor orașului nostru cea mai înveselitoare impresiune și a înscris numele sublimului Ferdinand I. cu litere de foc în inimile lor.”

Brașov, 30 Martie.

„Satelit des Sieb. Wochenblatt” (nr. 26) publică apelul parochiului ev. din Cluj, George Hintz, prin care îndeamnă pe Sași să promoveze și ei uniunea Ardealului cu Ungaria.

Sibiu, 30 Martie.

S'a lătit vestea, că niște străini (maghiari) vor se face demonstrație pentru „uniune”. Sibienii s'au pregătit să-i primească cu pumpele de apă. Toate tulumbele s'au pregătit. Prințzînd de veste „demonstrații” au lăsat-o într'atată.

Cronică politică.

Răsboiu sau pace.

Conflictul dintre Spania și Statele-Unite este încă tot acut, încât nu se poate ști, că va rumpe războiul sau se va pute menține pacea. Raportul comisiei americane în afacerea vaporului *Maine* a fost subțernut congresului, care l'a transmis comitetului afacerilor externe. *Mac Kinley* a anunțat congresului, că raportul a fost comunicat guvernului spaniol. El se compune din 8 puncte, în cari între altele se exprimă părerea, că explozia nu s'a produs din neglijența personalului de pe vapor, ci din afară, prin o mină submarină. Comisiunea declară, că n'a aflat dovezi, din cari să se poată constata, că cine e responsabil pentru catastrofa. În raport nu se face nici o amintire despre Spania sau Spanioli.

Se afirmă, că guvernele ambelor state se silesc a menține pacea. Prim-ministrul *Sagasta* și ministrul de externe *Gullon* au conferat cu ambasadorul *Woodford*, și ministrii spanioli s'au arătat aplicați a supune chestia

tea fără răgaz ce o desăfură, și care dovedește, că era în el o putere impulsivă spre literatură, posibilitatea unui autor pentru mai târziu, pentru timpul maturității, pe care însă soartea nu l'i-l-a îngăduit.

Dar' alături de aceste au rămas dela Victor Vlad câteva poezii, aruncate numai așa din condei, scrise de el poate mai mult în glumă, dar' totuși concepute cu instinctul sigur al omului de talent; ele îi desemnează un loc deosebit în mica noastră literatură. Sînt puținele poezii scrise de el în dialectul *lugoian*, câteva de oare-care valoare în sine, toate de valoare prin faptul, că sînt într-adevăr dialectale. Căci cultura artelor nu se pregătește, după-cum pare la prima vedere, din sus în jos, ci din jos în sus, și precum coroana înflorită la înălțimea copacului își are rădăcinile de hrană în pătura pămîntului, așa arta cea mai dezvoltată își primește sucul trăinicie din viața populară în toată naivitatea ei înconștientă; de aceea și trebuie să fie națională; ear' dialectele îndeosebi sînt un izvor de întinerire pentru toată ființarea limbii literare.

(„Convorbiri literare”).

(În paginile următoare se reproduc din scrierile lui Victor Vlad, pe lângă începutul schițelor de călătorie, câteva poezii în dialectul bănățean sau mai specific lugoian, dintre cari multe sînt cunoscute cetitorilor „Tribunei”. Di T. Maioreșcu cunoaște deasemenea cele scrise în „Trib.” privitor la Delamarina, ba și citează un pasaj lung din articolul dîui Dr. Dăianu publicat în nr. dela 11 Maiu 1896 al „Tribunei”. Red. „Trib.”)

vaporului *Maine* unui arbitriu, dar' totodată au declarat, că nu vor suferi nici un amestec străin în Cuba și vor împedeca debarcarea oricărui vapor american, care ar duce Cubanilor ajutoare sau ofrande.

Din *Madrid* se anunță, că acolo dominează credința, că războiul e inevitabil; în-suflețirea e mare și mai multe mii de tineri și-au oferit serviciile guvernului. *Sagasta* însă crede, că *Mac Kinley* nu va face pasul decisiv și pacea se va menține.

Din *New-York* se depeșează, că *Francia* și *Anglia* s'au oferit a întrevini pentru împedecarea războiului. Ziarele spaniole însă cred, că statele europene nu vor pute întrevini cu destul aplomb, fiind angajate în Orientul asiatic.

Rușii în China.

Agencia *Reuter* are știri din *Peking*, că agentul diplomatic rusesc a subscris în 28 l. c., tratatul, prin care *Port-Arthur* și *Talienwan* se arîndeză Rusiei și se dă concesiunea a se construi linie ferată până la *Port-Arthur*. Ambele porturi vor fi deschise pentru năile tuturor națiunilor. Împăratul Chinei a aprobat tratatul și în urma acestuia garnizoanele chineze au părăsit porturile și local lor l-au ocupat Rușii, arborînd stindardul rusesc.

Știrile acestea au produs mare agitație, cu deosebire în *Londra*, dar' cu toate acestea se crede, că nu vor urma nouă încercări.

Kossuth F. și stînga extremă.

Di *Charles Benoist*, cunoscutul publicist francez, publică în *Revue des deux Mondes* următoarea caracterizare a kossuthiștilor noștri:

După-cum liberalismul baronului Bányffy ar fi greu de definit în limbajul nostru din Occident, tot așa extrema stîngă din camera ungurească nu seamănă cu a noastră. Programul lui *Francisc Kossuth*, în adevăr, nu conține nimic, sau aproape nimic, din ceea-ce în parlamentele din Occident, formează fondul comun al programului stîngelor extreme. Doar' că urmărește extensiunea dreptului de vot și merge până la votul universal, sub rezerva, ca aspirantul de alegător să știe celi și acrie limba maghiară (restricțiunea își are importanța sa într-o țeară, cu mai multe limbi) și părăsirea unui cens rău stabilit și foarte variabil, căci sînt comitate sau departamente unde nu se poate vota plătind 15 florini de impozit, și altele unde se poate vota plătind 80 cruceri. Acest partid extrem voește într'un mod general, înmănatășirea soartei celor obidiți, a lucrătorilor dela oraș și dela țeară; dar' care partid n'o voește? Și în ce, vîind acest lucru, s'ar pute deosebi un partid de un altul? Un singur titlu s'ar potrivî pentru extrema stîngă: *partidul independent sau al lui 1848*.

Partidul independenței, voim, explică dl *Francisc Kossuth*, ca drepturile Ungariei să fie deplin respectate și ca Ungaria să se desvoolte liber, alături, dar' independent de Austria. Voim ca Austria și Ungaria să-și urmeze fiecare destinele sale particulare; se nu aibă de comun decât pe Sveran, în o uniune strict personală; se fie unite în persoana lui *Francisc Iosif* și a succesorilor sei, ca *Svedia* și *Norvegia* în persoana regelui *Oscar*, (acolo nu e o uniune strict personală, zice D. Benoist). ca *Luxemburgul* și *Olanda*, sînt cîteva ani, în persoana lui *Wilhelm III*, de *Orange-Nassau*. Mai voim ca Ungaria să-și aibă diplomația sa a parie, armata sa, finanțele sale; se fie, într'un cuvînt, ceea-ce nu este astăzi: o națiune în plin exercițiu.

Așa gîndește și se exprimă fiul dictaturului, de când s'a întors în țeara sa, aducînd cu pietate rămășițele părintelui său; apoi secundat, consiliat și negreșit din timp în timp contrazis de dl de *Justh*, lucrează ca extrema stîngă să cugete și să se exprime.

Dar' chiar în acest partid se găsesc oameni, cari zic că *Fr. Kossuth* crescut în străinătate, în Italia, în vecinătatea curții piemonteze, a dobîndit prin educația sa, un vag sentiment monarchic, care din instinct îl fără să-și dea seamă, s'a întins dela casa de Savoia la casa de Austria. Și pe când unii îl găsesc de rău, că îmbăt de triumful funeraliilor părintești, a luat drept forță și drept viață ceea-ce nu mai era deăt glorie și istorie, și se pretindă a trata cu *Francisc Iosif* dela egal la egal, dela suveran la suveran, alții mai intransigenți, îl învinovătesc că închină diavintea dinastiei de Habsburg dinastia lui *Kossuth*; patrioții svăpăiași suferînd vînzînd-l în costume de modă englezească și în amărîciunea inimii lor, plîng pe copilul prodig, care s'a „europenizat”...

ASTRA.

Reconstruirea despărțimentului Brașov (I).

Primul în seria despărțimentelor „Asociațiunei” Brașovului nu este nici-decum primul și în lucrările sale pentru scopurile „Asociațiunei”, întocmai cum nici despărțimentul central, de aici din Sibiu, nu este la înălțimea ce ar trebui să o aibă.

Brașovul devenise în timpul din urmă într-o situație foarte curioasă.

Destul că comitetul central s'a văzut silit a delega pe dl *Virgil Onișiu*, directorul școalelor noastre din Brașov, ca să reconstruiască despărțimentul.

Di *Onișiu* s'a așchitat cu frumos succes de onorifica însărcinare și azi despărțimentul Brașovului e reconstituit, ba dar' spirital ce respiră din vorbirea de deschidere, ce dl *Onișiu* a rostit-o la adunarea de Duminică, este general, sau măcar de un grup de oameni capabili împărțășit, atunci despărțimentul Brașovului e pornit spre o direcțiune, care va aduce servicii reale cauzei „Austrei” noastre și cîinste Brașovului, acest puternic centru de cultură românească. — Viitorul ne va arăta.

Reconstituirea s'a făcut astfel: Di *V. Onișiu* a convocat pe Duminică trecută o adunare, prin apelul ce am publicat și noi și care a fost trimis tuturor inteligenților din Brașov și jur acasă.

Adunarea s'a deschis d. a. la orele trei. Di *Onișiu* a rostit un discurs remarcabil, pe care vom căuta să-l reproducem și noi.

Adunarea a fost slab cercetată — spune „Gaz. Transilvaniei”. — Au absentat, se vede, cei mai deaproape, brașovenii. Mai bine a fost reprezentat jural. Mai ales cîteva preoți s'au distinși. Harnicul preot din *Codlea*, dl *Comănescu*, a adus cu sine 30 țărani fruntași.

Adunarea s'a constituit provisor sub preșidiul dîui *Onișiu*, alegînd notar pe dl prof. *N. Bogdan*, și casar de dl *Corn. Aiser*.

Di *Gr. Maior* a făcut o propunere mai lungă cu privire la vechiul comitet, care nu și-a făcut darea de seamă. S'a dezbătut mult asupra propunerii și în urmă s'a hotărît la propunerea dîui *Petra-Petrescu*, că absolutul vechiului comitet să țină în suspens, până își va face darea de seamă.

S'a ales apoi un nou comitet cu mandat până la toamnă, când se vor reconstitui toate despărțimintele.

Noul comitet, aclamat, este următorul: *Andrei Bărsan*, președinte, *Greg. Maior*, *I. Săbădeanu*, *Cornel Aiser* și *Nic. Bogdan*, membri în comitet.

Din taxele de membri ordinari și ajutoari s'a încasat 106 fl.

Astfel s'a făcut post tot discriminare reconstruirea despărțimentului I al „Asociațiunei”. Adece astfel s'a început reconstruirea...

CRONICĂ

Sibiu, 30 Martie n. 1898

Carmen Sylva. Primim statuetele societății române academice social-literare „Carmen Sylva” din Graț. — Din ele extragem următoarele:

Colorile societății sînt: roșu, aur și albastru cu inscripțiunea în argint: „Carmen Sylva”.

Emblema societății poartă pe un scut roman, ornat cu coif roșu, trei câmpuri. În câmpul alb de sus, în stînga o coroană; în câmpul negru de jos, în dreapta două mîni unite. Câmpul de mijloc poartă în transvers colorile roșu, aur și albastru cu inscripțiunea de argint: „Carmen Sylva”. Mantaua emblemei e ținută în colorile societății. Împrejurul emblemei se află inscripțiunea: „Societatea română academică social-literară”.

Sigilul societății poartă inscripțiunea: „Societatea română academică social-literară „Carmen Sylva” în Graț”. În mijloc emblema societății.

Scopul societății este: dezvoltarea spiritului social și perfecțiunea reciprocă a membrilor pe terenul literar-național.

Membrii societății sînt: ordinari, extraordinari, emeritați, fondatori (cari contribuiesc la fondul societății cu 50 coroane), onorari și ajutoari. Membrii ordinari și de origine română.

Preot brav. Din comuna Ogradena primim o scrisoare, mai lungă prin care și-se aduc laude binemeritate bravului preot *Vicențiu Pirtea*. — Părintele *Vicențiu Pirtea* fiind denumit preot în Bania — părăsind comuna Ogradena, credințioșii se despart cu mare durere de părintele lor sufletesc.

Din scrisoarea ce ni-se trimite extragem următoarele:

„Preotul nostru *Vicențiu Pirtea* de când se află în comuna noastră multe și frumoase fapte a săvîrșit, cari fapte pot să-i servească spre onoarea dînsului, ear' nouă spre folos.

În decurs de 5 ani ca păstor sufletesc s'a îngrijit nu numai de interesele

bisericești și a fiilor sufletiești, ci și de dezvoltarea simțului de neam.

A format și instruat un cor bisericesc — și prin stăruințele lui s'a ridicat și o frumoasă casă parochială, — și mai pe urmă, dînd casa în chirie, a binevoit, spre mulțumirea tuturor, a dărui chiria casei parochiale de pe 3 ani comunei bisericesti, care chirie face 720 fl. v. a. spre a o ajutama la plățirea speselor cu edificarea casei.

În toate a fost un preot de model, venind în ajutorul credincioșilor și cu sfatul și cu fapta, — și acum depărțîndu-se din comuna noastră nu putem decât să-i aducem mulțumitele noastre și pe calea publicității.”

Ne bucurăm când vedem iubirea și alipirea credincioșilor față de preoții, cari își fac datoria, și cu plăcere înregistrăm astfel de știri.

Dar școlărilor. Cu prilejul examenului semestral ținut în comuna noastră *Farcasa*, situată în dieceza *Orășei-mari*, în 14 Februarie 1898, generosul domn *Andrei Pelle*, paroh în loc a dîrului pruncilor școlari 22 exemplare cărți de rugăciuni în preț de 5 fl. 20 cr. Aduc și prin aceasta mulțumite generosului preot, care mult bine face pentru biserică și școală. *Farcasa*, la 16 Martie n. 1898. *Nichita Cirtiu*, învățător.

„Societatea Junimei”. Ministrul a aprobat statutele „societății junimei” — înființată nu de mult în comuna *Babța* pentru a promova cultura intelectuală și morală a țăranilor juni.

Proces de presă amînat. În 29 a. l. c. era să se poartecazea un proces de presă intentat ziariului săsesc „*B'stritzer Zeitung*” ce apare în *Bistrița* pentru o foisoară ce a comunicat o din incidentul desvîlării monumentului lui *Petofi* și care afirmativ ar cuprînde agitație în contra națiunii maghiare. Acușări au fost *Frideric Clemens* ca redactor responsabil; *Dr. Kelps Gustav* ca proprietar, și *Theodor Botscher* ca editor. După-cum ne scrie corespondentul nostru din Cluj — procesul s'a amînat năspresentîndu-se la pertractare decât acușatul *Dr. Kelps Gustav*, celalalt doi acușări motivîndu-și absența cu atestate medicale. Cu toate acestea la propunerea procurorului s'a decis, ca celalalt doi acușări deși și-au legitimat absența să fie excoartați și procesul să se țină peste 5 zile. Dreptate ungurească — nu avem ce zice.

Al IX-lea congres de pace. Biroul central din *Berlin* al Ligei internaționale de pace a distribuit în zilele acestea proiectul ordinii de zi pentru congresul al IX-lea, care în anul acesta se va ține în *Lisabona* în August sau Septemvrie.

O deputațiune a Sașilor la ministrul președinte Bányffy. Foile budapeștane spun, că *Sambăta* trecută s'a prezentat la ministrul președinte *Bányffy* o deputațiune a Sașilor din comitatul *Târnavei-mari*. Membrii deputațiunei au cerut un ajutor dela stat pentru a pute termina construirea liniei ferate dintre *Agnita* și *Sighioara*. Deputațiunea, zic foile ungurești, a fost primită cu cea mai mare prevenire atît din partea lui *Bányffy*, cît și a ministrilor *Daniel*, *Lukács* și *Perzel*, deși era compusă din Sași „verzi”!

Gladstone în agonie. Gladstone renunțat barbat de stat e în agonie. Medicii au abzis de a-l mai pute mîntui. Suferințele și chinurile-i sînt grozave — și numai musica l'ile mai poate alina și îl mai poate liniști încetînd — de aceea un membru al familiei stă ore întregi în chilă bolnavului și-i cîntă la pian.

Flotele Spaniei și Americii. Acum când se vorbește zilnic despre un războiu inevitabil între Spania și Statele-Unite ale Americii, e de interes să cunoaștem de ce puteri armate maritime dispun cele două state. Flota Statelor-Unite se compune astfel: 14 năi de războiu cu un turn și 4 cu două turnuri, 20 incrucișătoare, 35 baterii, 1 incrucișător-dinamit și un mare număr de năi vechi de lemn, la olaltă cu 380 tunuri grele și 500 tunuri ușoare, cu 800 ofițeri și 10.000 soldați. Flota Spaniei are: 10 pancerate, 15 incrucișătoare, 7 corăbii de a treia clasă, 7 torpilor cu baterii, 15 alți torpilor, 1 scufundător și alte 20 corăbii auxiliare, la olaltă cu 300 tunuri grele și 600 tunuri ușoare, apoi 750 ofițeri și 8000 soldați.

Miltziade Tzoni. În 29 a. l. c. a încetat subit din viață senatorul *Miltziade Tzoni* în Iași, unde s'a dus să-și certze băieții. Di *Tzoni* a vorbit *Sambăta* trecută la senat, susținînd legea învîntămîntului, apoi a plecat la Iași, unde a murit în 29 a. l. c. seara, din cauza unei boale de inimă de care decedatul suferea de vre-o doi ani.

Sînt tot ei și în America. Un *Maghiar*, *Hegedus L.*, a fost anume prin America, ca să studieze soartea *Maghiarilor* emigrați, cari iau lumea în cap din „fericită” Ungarie. Acest *Maghiar*, reîntorcîndu-se a ținut săptămîna trecută o conferință asupra emigrațiilor. În fața unui public ales din *Budapesta*. Între altele a spus, că: *Americanii* numesc pe *Unguri* oameni nespălați, analfaști și înșelători, și privesc cu dispreț la ei; chiar și emigrații altor națiuni ocolesc ori-ce aîngere cu *Ungurii*. — *Ungurii* și în America sînt tot ei ca și acasă.

Vapoare de război vândute. Italia a vândut două din numeroasele sale vapoare de război. Pe unul, „Giuseppe Garibaldi”, l-a cumpărat Spania, pe altul „Varesse”, republica argentină. Prețul vânzării e de 17 milioane fl. de fiecare vapor.

În fața noului război au voit și Statele Unite să cumpere aceste vapoare, dar cererea din Washington a sosit târziu la Roma.

Anabapțiștii. Se vorbește, că în curând va fi recunoscută și confesiunea anabapțiștilor ca egal îndreptățită. În Ungaria confesiunea anabapțiștilor numără aproape 5000 de suflete. Numărul lor pe întreg rotogolul pământului e de 5 milioane. În New-York au 54, în Filadelfia 74 de biserici. În America anabapțiștii posedă mai multe universități și institute de învățământ. Confesiunea anabapțiștilor e răspândită în Europa mai ales în Anglia, Suedia, Germania și Rusia. Anabapțiștii din Ungaria susțin trei ziare în limba maghiară, unul săptămânal și două lunare. În privința dogmatică, anabapțiștii sînt mai mult apropiați de ev-reformați, cu excepția cea botezului și a disciplinei ecleziastice. La ei nu se botează decât aceia, cari de bună-voie cer taina botezului. Pe copii mici dar nu-i botează nici-o dată, până nu ajung la vârsta priceperii. Organismul lor bisericesc se reduce la comunități religioase de sine stătătoare. Dintre anabapțiștii din Ungaria 4100 sînt Maghiari, restul aparține celorlalte naționalități, mai ales Șvabi și Slovaci.

Teleotroscop este numele unui aparat inventat de un Polon. Cu acest aparat se pot fotografia obiecte din mari depărtații, precum și scrisori și tipăriți. Inventatorul, care poartă numele Sczaparnim, fiind intervievat de un redactor al ziarului vienez „N. Fr. Pr.”, a declarat, că experimentele făcute până acum au fost deplin succesive. Dispozitivul are toată încrederea în aparatul său, și îl poate asigura, că cu ajutorul acestuia jurnalele, cari apar în Viena, pot să apară în decurs de câteva secunde fotografate și în Berlin. Aparatul acesta reproduce și colorile.

Metal nou. Foile americane aduc știri, că Edison a descoperit un metal nou, care, amestecat cu fierul, dă fierului turnat aceeași tărie, care o posedă fierul bătut.

La moderna parfumerie Meltzer, din loc se află pe lângă prețuri moderate tot felul de săpunuri de toaletă, parfum, pudră, perii de dinți și alte articole de acest fel, toate de cea mai bună calitate, precum se poate vedea din inseratul ce publicăm în nrul de azi, și asupra căruia atragem atențiunea cetitorilor noștri.

Știri mărunt. De curând a răposat în București Ath. I. Christescu, lăsând 250.000 lei pentru înființarea unui asil de copii în București.

Sesiunea corporilor legiuitoare din România a fost prelungită până la 28 Martie inclusiv.

Posta Redacției.

„Bancă de credit” în N-Bogdan. Astfel de publicații se pot face numai pe lângă taxa stabilită pentru inserate.

Dlul M. în C. d. A. Primit. 6 coale sînt tipărite; eventualele corecturi în acestea se pot însemna numai la sfîrșit. Se pot face deplin corecturile ce încep cu nrul 481. Pentru cei dinți numărul trebuie în dat. Coala a 7-a sînt gata!

Pentru R. salutări. Vestea ce n-o dai ne înve-selește. Așteptăm!

Mai nou

Proiectele pactului dualistic.

Viena, 29 Martie n.

Fremdenblatt anunță, că proiectele pactului dualistic se vor prezenta parlamentelor din Viena și Budapesta numai după vacanțele de Paști, în 20 sau 21 Aprilie c.

Asigurări de pace.

Ziarului *New-York Herald* i-se anunță din Madrid, că Woodford s'ar fi exprimat, că este asigurată *rezolvarea pacifică* a conflictului dintre Spania și Statele Unite.

Pall Mall Gazette are știri din *New-York*, că Spania este aplicată a primi proiectul lui Mac Kinley, ca să se încheie *armistițiul în Cuba*, cu termenul până în Octomvrie c. În acest timp Statele Unite vor împărți ajutoare între Cubanii.

Depeșele de azi din *New-York* și *Washington* anunță, că acolo nimenea nu mai crede în eruperea unui război. Ziarele din New-York vestesc cu litere mari — *pacea*. La bursă s'au urcat grozav cursurile. Schimbarea a produs-o știri, că Spania se asociază la proiectul unui expediții de ajutor al Americaniilor pentru Cuba.

Tribuna Literară.

ACADEMIA ROMÂNĂ.

— Raport asupra lucrărilor făcute în anul 1897—98. —

(Urmare).

Donățiuni, legate și fonduri.

Gestiunea financiară a Academiei și starea fondurilor sale în cursul anului trecut și până la finele lunii Februarie vî va fi arătată în amănunt de comisiunea financiară pe care ați ales-o pentru acest scop în sesiunea generală a anului trecut, rămânând ca întreaga gestiune financiară a bugetului de 14 luni, până la 31 Maiu, să fie examinată după încheierea exercițiului bugetar, în cursul anului viitor, de către comisiunea financiară ce veți alege în această sesiune. Comisiunile speciale alese în aceeași sesiune trecută și înscrisă în cu supravegherea fundațiilor Adamachi, Ottetelesanu și Agarici vî vor arăta deasemenea modul cum s'au administrat aceste fundațiuni până la finele lunii Februarie și dispozițiunile ce sînt de luat asupra lor pentru viitorul an bugetar.

Voi arăta totuși aci faptele principale relative la administrațiunea celor două mari fundațiuni Adamachi și Ottetelesanu:

1. Conform regulamentului din 7 Aprilie 1894 pentru fundațiunea Adamachi, ale cărui dispozițiuni continuă a se aplica treptat, Academia acordă din această fundațiune în anul acesta suma de lei 72.323,95, din cari lei 63.530 cu burse și lei 8.793,95 ca cheltuieli de studii; bursele sînt împărțite precum urmează:

a) 22 burse de 100 lei pe lună:
8 la facultatea de științe din Iași studenților: Ioan Arhizi (anul II), Ioan Petrovici (anul III), Dimitrie Cădere (III), Eduard Cristovici (IV), Constantin Popovici (II), Natalia Popescu (I), Melania Vereanu (II), Elena Stavrat (III);

8 la facultatea de medicină din Iași studenților: Ioan Tăutu (II), Nicolae Lupu (IV), Aspasia Macrovici (IV), Ecaterina Ladico (II), Maria Anastasescu (V), Marta Trancu (V), Sava Constantin (III), Constantin Bobulescu (II);

6 la școala de poduri și șosele din București elevilor: Ioan Moțoiu (II), Badea Paraschivescu (an. preparator), Marin Matiescu (an. preparator), A. D. Popoviciu (II), Ilie Angheliescu (II), G. N. Moldoveanu (II);

b) 3 burse de 250 lei pe lună:

dlii Ioan Simionescu, pentru studiul geologiei la Viena;

dlii T. Nicolau, pentru studiul minarologiei la Lipsa;

dlii D. Călugăreanu, pentru studiul siologiei la Berlin;

c) 3 burse de 300 lei pe lună:

dlii G. Pantazi, la școala de mine din Freiberg;

dlii Ioan Rădulescu, pentru studiul arhitecturii la Roma;

dlii Const. Jormescu, pentru studiul agriculturii la Hohenheim;

d) 2 burse de câte 400 lei pe lună:

dlii C. C. Minculescu, pentru studiul electricității în Europa;

dlii I. Scia, pentru studiul hidrografiei și hidrologiei la Roma;

e) o bursă acordată dlii V. Guțu, pentru studiul exploatarei, petrolului în America și Caucas. D-sale i-s'a dat pe semestrul Aprilie—Octomvrie câte 721,65 lei pe lună; ear' pe semestrul Aprilie—Octomvrie câte 566,66 lei pe lună. (Va urma).

Informațiuni.

„Liga Română”, nr. 11 are următorul cuprins: Cincizeci de ani, de Un Ligist. — Christia Dualismului, de Junius. — Des-naționalizarea, (după I. Noricow) de *.. — Asociațiunea culturală de peste munți, de *.. — La Roumanie actuelle, par Jules Brun. — Rumänenthum und Magyarenenthum. — Magyarisierungswath. — Im Jubiläumsjahr der magyarischen Freiheit. — Die Arader Vaudalen. — Cronica generală: Franzfuzres „Ate neului Român”. — Indelețniciri laudabile și vrednice de imitat. — Rusificarea Bucovinei. — Informațiuni.

„Albina”, nr. 24 are următorul cuprins: G. Coșbuc: Ursul (legendă). — C. Nottara: Flechtermacher. — N. Nicolaescu: Școala și bibliotecile populare. — Cavent de îngropare pentru Stefan Vodă. — Traduc. Ce este alcoolismul. — I. Morariu: La deal ca la deal. — A.: Expozițiunea din 1900. — M-h Popescu: Gluma Tiganului. — Teodor Prisiceanu: Din viața furnicilor. — C. Ionescu și d-șoara E. Constantinescu: Norocul. — Aster: Boalele oilor. — Dela Corod: Vaporul principesa Maria. — Magniet și Radianu: Richita. — Sfaturi practice. — Adrese către redacție. — Informațiuni. — Deslegări. — Ghicitori.

— Posta redacției. — Posta Administrației. — Ilustrațiuni: Flechtenmacher (portret). — Vaporul Principesa Maria.

„Familia”, nr. 11 are următorul cuprins: George Mărunțan: Libertatea individuală. — C. Xen: Părul (poesie). — T. Bul: Schițe din Italia. — Iosif Stanca: Dela sat (poesie). — T. Daul: Ghiocelul fals. — Iosif Stanca: Doine de-a miseriei. — Salon. Iosif Vulcan: Dela București. — Informații. — Ilustrațiuni Rugăciunea băiatului. — Secretul.

Ateneul din Bêrlad. Ni-se scrie: Duminecă, în 28 Martie '98 a desvolat dl profesor Augustin Paul, conferența sa, despre operele lui Lessing. După o caracterizare generală a lui Lessing, ca reformator al literaturii germane, conferențiarul se ocupă mai în detalii cu opera: „Laokoon” citând versurile lui Virgil, referitoare la omorrea lui Laokoon și a celor 2 fii ai sei în magistrala traducere a lui G. Coșbuc. Apoi trece la *Hamburgische Dramaturgie*, arătând, cum Lessing a răsturnat părerea greșită a unor exteticiani francezi despre cele trei unități. În fine se ocupă cu *Minna von Barnhelm* relevând momentul național al acestei piese, în care Lessing, prin logodirea unei d-șoare saxone cu un major prusian, a simbolizat unirea țărilor germane atât de învrăjbite pe timpul războiului de șapte ani. Aducând exemple de călătură reciprocă între fiii aceleiași națiuni nu numai la Germani ci și la Italiani, trece la Români, la cari asemenea s'au observat până în timpurile din urmă, casuri de intoleranță și dușmănie intestină. Relevează necesitatea creării unei patrii spirituale unitare, mai forte decât patria politică, vecinic amenințată de invidioasa soartă, o patrie ale cărei grănițe sînt de extindă „până unde mai răsună limba dulce și străbună, limba care se trădează — limba românească”. Conferența a durat o oră și 10 minute.

Duminecă, ce urmează, va vorbi dl Radu Rodoveanu, directorul școlii normale, despre „Balade”.

Răsunete din Basarabia. A apărut în Cernăuți, editura H. Pardini, un prea frumos op, datorit canoscutului scriitor din Basarabia Constantin de Stamati-Ourea și răposat acum de curând, purtând titlul de: *Răsunete din Basarabia*. Opul se extinde pe 277 pagini și cuprinde vreo 12 bucați în prosă, amintiri, impresii, descrieri etc.

Noi recomandăm opul acesta cetitorilor noștri cu atât mai vîrtos, cu cât cele mai multe bucați din el sînt scoase din viața poporului român din Basarabia.

„Educația națională” e titlul unei broșuri — de Ioan Chiru — apărută acum de curând în Bacău. Broșura conține o conferență ce a ținut-o autorul la 15 Februarie 1898. Prețul broșurei 1 leu.

Bibliografie.

VOCI DIN PRESA

despre

CASTELUL DIN CARPAȚI.

Familia.

„Jules Verne în românește. Cine nu cunoaște pe Jules Verne, distinsul scriitor francez, care în formă de roman a tratat atâtea chestii de știință?

Anunțăm dar' cu plăcere, că zilele trecute a ărit la Sibiu, în traducere românească unul din cele mai interesante romanuri ale lui.

Interesant, pentru-că se petrece în Transilvania între Români. Astfel de traduceri în adevăr umplu un gol în literatură, nu ca efemerele și rău tradusele romane ce paar din când în când în limba noastră.”

„Liga Română” despre

„Luptele Românilor”.

„Liga Română” scrie următoarele despre broșura noastră „Luptele Românilor”:

„Tribuna” din Sibiu a avut buna idee de a scoate în broșură „Luptele Românilor”, o serie de articole publicate în numerele sale de toamnă de dl Doctor Romanus.

Alte cărți, apărute până acum în chestia națională privesc mai mult actualitatea, pe când lucrarea dlui Romanus îmbrățișează într-un breviar trecutul acestor lupte combinându-l cu actualitatea.

Sub raportul acesta, ea vine oarecum să completească tot ce s'a scris în chestia națională de vreo 7—8 ani încoace. În această residă nota cea mai bună și mai înaltă a cărții.

Deosebit autorul, pentru a o face pe cât se poate mai accesibilă a avut grije de a o feri de ori-ce balast plici-

sitor și a-i da o limbă aleasă. Așa, că expunerea întreagă nu e numai succintă, fidelă și clară, dar' ea devine și atractivă.

Aceste calități nou vor face de sigur, ca lucrarea dlui Romanus să fie prețuită pretutindenea. Mai ales înse în România, unde trecutul chestiei transilvane e foarte puțin cunoscut. De aceea o și recomandăm cu toată convingerea și căldura, ca pe unica carte cu darul de a introduce pe cetitor mai comod în deplina cunoaștere a chestiei naționale.

O rectificare. S'a pretins de unele persoane interesate în cauză, că în românește nu s'a făcut până acum nimic spre a cultiva dorința de cetire a copiilor. Ca reclamă interesată lucrul poate va fi mergend, dar' adevărul este tare atins prin această afirmare. Mai înainte se știe, că în privința aceasta s'a făcut mult mai acum câțiva ani de către dl Sococ și Haiman, în afara de aceasta acum în urmă „Biblioteca pentru toți” a publicat un sir de cărțile, care numai cu prețul așa de modest de 30 bani a căutat să dea copiilor cărți de adevărată valoare literară și în același timp morală și educativă.

E de ajuns a înșira titlurile acestor cărțile spre a se încredința ori-cine de cele-cu spunem.

Din operele lui Anton Pann s'au publicat: Povestea vorbei (copiată întocmai după textul original, după-cum se vede în prefața nr. 16 al „Bibliotecii”) Nastratin Hogea, Călătoria lui Moș Albu. Apoi Povesti alese de Andersen, Păsările noastre de Marian, De prin veacuri de Carmen Sylva, Antichitatea romană și greacă, Proși și poezii de Gr. Alexandrescu, Istoriore de d-na Colomb, Legende istorice de Bolintineanu, Biografiile oamenilor celebri, Opere complete de I. Creangă, La gura sobei de D. Stăncescu, Povesti de Crăciun, Convorbiri despre artă, Minunile universului, Legenda Tiganilor de Dulfu, Din biografiile scriitorilor români, etc.

Pe lângă acestea sînt în preparație alte volume, care vor căuta să învețe pe copii și să-i facă în același timp să petreacă; și fiecare volum nu costă nici un leu, nici 50 bani, nici cel puțin 40, ci numai 30 bani.

La librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află următoarele cărți:

„Memorial”, Arhiep. și Metropolul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. 1.30
„Doina”, conf. ținută la ateneul din Bêrlad, de Măndrescu „—28
„Critice” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I și II. a 2 fl. — cr. 4.—
„Povestile Bănătuului”, de Cătană „—30
„Literatura popor. română”, de Gaster „2.50
„Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou”, de Dr. Iuliu Olariu 2.50
„Cășătorul”, dramă în 2 acte de Livescu —50
„Studii Critice”, de Ghera. Vol. I și II. a 2 fl. 20 cr. 4.—
„Higiena română”, de Dr. Leo Murășianu 1.—
„Izvoade”, de Demetrescu 4.—
„Trandafiri și viorele”, de Pop-Beteganul —60
„Din Moldova”, schițe de Kotzebue 1.—
„Floarea din Firenze”, de Livescu —50
„Istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul”, de Nicolae Bălcescu 2.—
„Trăvnițe”, 10 piese Slovești Vol. I și II. a 1 fl. 50 cr. 3.—
„Scrierile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu —70
„Merinde dela școală”, de Popa —60
„Despre influența impregiurării”, de Panaite Zosin —50
„Memorii din timpul războiului”, de Georgescu —88
„Pui de lei”, poezii eroice, de Nențescu 1.—
„ediție de gală” 2.—
„Poesii”, de Macedonski 2.—
„Copii de pe natură”, de Negruzi 1.50

La comanda din afară se se adaugă, pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. z. Pentru siguranța expediție. recomandăm modalitatea din urmă.

Sosiți în Sibiu.

În 31 Martie n. 1898.

Hotel „Imperatul Romanilor”: Wolosozok, sublocotenent, Gartner, antreprenor, din Brașov; Adler, neguțtor de lemne din Oradea-mare; Voina, protopop din Brașov; Dr. Eisenmeyer, medic din Orăștie; Dura, voiojor, Hirsch, Gruber, Pinter, Witt, Winder, din Viena, Kanitz din Cluj, Waldmann din Arad, Horvath din Oradea-mare, Körner, Kanitz, Haas, Hirsch, Freudiger, Nyegbus, din Budapesta, comercianți.

Hotel „Neurthner”: Bot, căpitan; Flinger din Viena, Breitner din Oradea-mare, comercianți.

Hotel „Meltzer”: Savo, privatier din Cetea; Forghieri, antreprenor din Gura-Lotru; Edényi, Bolyáy, proprietari din Mihaleni; Wist, neguțtor de lemne din München; Onca din Brezoiu, Maurer din Vurpăr, comercianți.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 28 Martie n. 1898.

Semințe	Cantitatea per Ectar.	Prețul per 100 obilogr.		Cantitatea per Ectar.	Prețul per 100 chilo.	
		dela	până		dela	până
Grâu	75	—	—	76	—	—
Bănățenească veche	75	12 65	12 75	76	12 85	12 90
Grâu dela Tisa	75	12 65	12 75	76	12 85	12 90
Grâu „Pesta	75	12 60	12 70	76	12 80	12 85
Grâu de Alba-Reg.	75	12 65	12 80	76	12 90	12 95
„Badica	75	—	—	76	—	—
Grâu ung. de Nord.	75	—	—	76	—	—

Stimule, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per 100	Prețul per 100 obilogr.
dela	până	dela	până
Secară	70—72	8 55	8 90
Ora	60—62	6 60	6 90
„	62—64	7—	7 50
„	64—66	8—	8 50
Ovăz	89—41	6 85	7 15
Cucurus (porumb)	—	5 40	5 50
„	—	5 55	5 60
„	—	4 70	—

Grâu	Sept.-Oct.	Prețul per 100 obilogr.	Grâu	Sept.-Oct.	Prețul per 100 obilogr.
dela	până	dela	până	dela	până
„	12 32	12 84	„	12 32	12 84
„	5 35	5 36	„	5 35	5 36
„	6 55	6 57	„	6 55	6 57

Produse diverse		Soiul	Cantari	
			de la	până
Scrie pe la de la de la de la de la de la de la de la de la de la de la de la	Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—
	„	roșie	—	—
	Olea de rap.	rafinat	—	—
	Uns. de porc	dela Pesta	59	60
	„	dela țeară	—	—
	Slănină	svântată	—	—
	„	afumată	57 50	58 50
	Săm. France	—	—	—
	Lătar	slavon, nou	—	—
	„	bănățenească	—	—
	„	brută	—	—
	Miere	galbînă străcurată	—	—
„	de Rosenau	—	—	
Ceară	—	—	—	

Cursul pieții din Sibiu.

Din 30 Martie n. 1898.

Hârtie-monetă română	Cump.	9 47	vînd.	9 53
Lire turcești	—	—	—	—
Imperiali (15 R° aur)	—	—	—	—
Ruble rusești 100 a	—	126 50	—	127 25
Galbeni	—	5 60	—	5 66
Napoleon-d'ori	—	9 49	—	9 54
100 Marce germane	—	55 50	—	59—
Livre sterling	—	11 90	—	12 02

Bursa de Budapesta.

Din 28 Martie n. 1898.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ val. cor. 4%	100.25
Imprumutul căilor ferate ung.	121.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	102—
Bonuri rurale ung.	98—
„ croate-slavone	99—
Obligațiunile desp. regalilor	101.50
Imprumut cu premiu ung.	156—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140—
Renta de hârtie austriacă	102.50
„ de argint austriacă	102.25
„ de aur austriacă	128.50
Losuri austriace din 1860	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	955—
„ de credit ung.	—
„ de credit austr.	—
Seriuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	102—
Argintul	5.63
Galbeni împărătești	5.63
Napoleon-d'ori	9.51
Mărci 100 imp. germane	58.72
London 10 Livres sterlingi	120.40

Bursa de Viena.

Din 28 Martie n. 1898.

Renta de aur 6%	122.20
„ „ „ 4%	100—
Imprumutul căilor ferate ung.	122—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	101.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	121.60
Bonuri rurale ung.	98—
„ „ croate-slavone	199—
Imprumut cu premiu ung.	156—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedie	150—
Renta de hârtie austriacă	102.45
„ „ argint austriacă	101.80
„ „ aur austriacă	123.30
Losuri austriace din 1860	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	955—
„ „ de credit ung.	—
„ „ de credit austr.	—
Argintul	5.69
Galbeni împărătești	5.66
Napoleon-d'eri	9.52
Mărci 100 imp. germane	58.75
London 10 Livres sterlingi	120.50

Cele mai mult recomandate în timpul din urmă și de specialiști aprobate mijloace pentru înfrumusețarea tein-ului și cultivarea pielei sunt:

Săpunul-Margit Crème- Poudra-

inventate de chemical Földes Kelemen. Aceste preparate, absolut nestrictăcioase și folosite împreună dau feței, gâtului, brațelor și mâinilor o culoare frumoasă, delată roșeața din față și brațe, petele de vară, buburuzii, negri, etc.

[899] 3-

Unicul deposit în Sibiu:

Parfumeria Meltzer, strada Cisnădiei, (edificiul comunei de corp)
și
Fabrica de săpun și lumini Daniel Meltzer jun.,
strada Gușteritei nr. 25.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Di Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientalilor de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressmandt.

Concurs.

La „Doina“, institut de credit societate pe acțiuni în Câmpeni (Topánfalva) este de a se ocupa postul de **comptabil** pe lângă următoarele condiții:

[861] 3-3

1. Postul este dotat cu leafă anuală de 600 fl. v. a. și tantiemi statutară.
2. Postul pentru primul an se ocupă provisor, după expirarea primului an alesul va fi întărit în mod definitiv.

Cei-ce doresc de a ocupa acest post au de a-și înainta suplicile provăzute cu testimoniile despre cualificația recerută și despre eventuala praxă la susnumitul institut de credit cel mult în 15 zile socotite dela publicarea acestui concurs.

Câmpeni, în 26 Martie 1898.

Direcțiunea.

Nr. 282/1898.

[857] 2-3

a. f. e. sc. d.

Publicare de licitațiune.

Domeniul fondului central școlastic din districtul Năsăudului din comunitatea Ceanul-mare, care are o extensiune de 1030 jugere 1204⁰ și constă din arătură, fâneață și pășune, dimpreună cu edificile de locuință și economice ce se află pe dînsul, se va da în arândă pe 8 ani începând din 24 Aprilie 1898, statorindu-se prețul de strigare a arânzei anuale de 3500 fl. v. a. Licitațiunea se va ține exclusiv cu oferte scripturistice sigilate cari sînt de a se trimite până în 6 Aprilie 1898 la 6 ore după amiază cu vadiul de 10% a prețului de strigare la subscrisa comisiune în Năsăud.

Aceste oferte vor căuta se cuprindă declarațiunea apriată a oferentului că cunoaște bine condițiunile de licitațiune, le primește în tot cuprinsul lor și se supune lor necondiționat.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea în cancelaria fondurilor în orele oficioase dela 8—12 și dela 3—6.

Din ședința comisiunei administrațoare de fondurile centrale școlastice și de stipendii din districtul Năsăudului, ținută în Năsăud la 14 Martie 1898.

Președinte:

Dr. Ioan Pop m. p.

Secretar:

Dr. Nestor Simon m. p.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

Însoțiri de consum, de vânzare, de viler, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari.)

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandat 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călințarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călințarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (scriță literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Murșul și Oltul“ (povești din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și plopu“ (legendă din popor), „Rugămintea din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Mântuirea steagului“ (scriță istorică) de Petru Vancu. — „Ioan Creangă“ (scriță literară cu portret): „Poveștea unui om leneș“ și „Olteneii din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Speranță (scriță și două anecdote): „Mama Ungurului“, „Jidanii și hoții“. — „George Pop de Băsești“ (biografie cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (scriță bibliografică) de Jules Verne. — „Răvașul nostru“, cronică întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele portrete intercalate în text: Josef St. Sutușiu, Ioan Hanina, Dr. C. Lueger. — Economie: „Despre dări și termene“, „Asigurarea contra focului și grindinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povești“. — „Tirgurile din Ungaria și Transilvania“. — „Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (băciurile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcălă și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Povești de Gr. Sima al lui Ion. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fieca a nouă mame. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Poveștea lui Ignat. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul [Nicolae]. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndreptăciul. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Povești de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușă cu trei picioare. Povești franțoeze de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndreptăci. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 60 bani.
28. Păcălă în satul lui. Povești de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgărcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proșilor. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusei-împărat. Povești din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărateasă și peana ei aleasă. Povești din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Povești în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Povești în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Povești în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Povești în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Povești de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Povești de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusaliu pécuarul. Povești de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turgheniev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marshall.